

Θεματική Ενότητα: Ιστορία της Φυσικής Αγωγής Προφορικές & Αναρτημένες Ανακοινώσεις 17^{ου} Διεθνές Συνέδριο Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού

Section: History of Physical Education Oral & Poster Presentations of the 17th International Congress of Physical Education & Sport

Προφορικές - Oral

3855

ΟΡΕΙΝΟ ΤΡΕΞΙΜΟ: ΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΑΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΣΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΠΙΠΕΔΟ

Ιωαννίδης Π.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

ioanidisp@yahoo.gr

MOUNTAIN RUNNING: TERMINOLOGY AND SHORT REVIEW OF THE RECENT HISTORY OF THE SPORT IN GREEK AND INTERNATIONAL LEVEL

P. Ioannidis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Η άθληση ως πολύμορφο κοινωνικό και πολιτιστικό φαινόμενο δεν μένει στατική και αμετάβλητη στο χρόνο αλλά εξελίσσεται, προσαρμοζόμενη στις ανάγκες, στάσεις και αξίες κάθε εποχής. Τα τελευταία χρόνια, τα ποικίλα περιβαλλοντικά προβλήματα έχουν καταστήσει την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος μία αδήριτη αναγκαιότητα. Η αξία του σεβασμού της φύσης έχει αναγορευθεί σε κυρίαρχο κοινωνικό πρόταγμα. Παράλληλα και σε συνάρτηση ίσως, με τις περιβαλλοντικές αυτές ευαισθησίες, νέες μορφές άθλησης έχουν εμφανιστεί, οι οποίες προσφέρουν στους αθλούμενους την ευκαιρία να βιώσουν ασυνήθιστες αθλητικές - αγωνιστικές εμπειρίες, τρέχοντας στη φύση, σκαρφαλώνοντας σε ψηλά βουνά, διασχίζοντας φαράγγια και δρυμούς, μακριά από την ασφάλεια του αστικού ιστού, των χωρικά περιορισμένων σταδίων, γυμναστηρίων ή προσιτών ασφάλτινων διαδρομών. Μια σχετικά νέα κατηγορία αγωνισμάτων με αποκλειστικό πεδίο διεξαγωγής το συχνά δυσπρόσιτο και αντίξοο ορεινό τοπίο τα οποία γνωρίζουν ραγδαία εξάπλωση τα τελευταία χρόνια σε πολλές χώρες της Ευρώπης, μεταξύ των οποίων και στην Ελλάδα, είναι οι δρόμοι βουνού ή αλλιώς, ορεινό τρέξιμο. Σύμφυτος στα αγωνίσματα αυτά είναι ο περιπετειώδης χαρακτήρας λόγω, κυρίως, της μεταβλητότητας των αγωνιστικών συνθηκών. Η παρούσα εργασία επιχειρεί μια σύντομη αναδρομή στην εμφάνιση και εξέλιξη των αγώνων ορεινού τρεξίματος, στην Ελλάδα και διεθνώς, ως αποτέλεσμα της έρευνας αρχαικών καταγραφών (ημερομηνίες διεξαγωγής αγώνων, λίστες συμμετασχόντων αθλητών, αποτελέσματα, κλπ) που αφορούν τους πιο σημαντικούς αγώνες ορεινών δρόμων που διεξάγονται στην Ελλάδα και σε άλλες - κυρίως Ευρωπαϊκές - χώρες και είναι προσβάσιμες μέσω των επίσημων διαδικτυακών ιστοτόπων των διεθνών ομοσπονδιών που δραστηριοποιούνται στον χώρο του ορεινού τρεξίματος, των ιστοτόπων αθλητικών διοργανώσεων, καθώς και μέσω της σχετικής αρθρογραφίας που έχει κατά καιρούς δημοσιευθεί στον τύπο και σε αθλητικά περιοδικά. Πρόσθετος σκοπός της εργασίας είναι η ακριβής διασαφήνιση της σχετικής με τα διάφορα αγωνίσματα ορεινού τρεξίματος, ορολογίας, με βάση τους ορισμούς που περιέχονται στα καταστατικά και τους επίσημους κανονισμούς των διεθνών ομοσπονδιών που καλύπτουν το ορεινό τρέξιμο, προκειμένου να οριοθετηθούν εννοιολογικά οι επί μέρους παραλλαγές του συγκεκριμένου αθλήματος στην Ελληνική γλώσσα. Από το 1985 οπότε πραγματοποιείται το πρώτο "World Mountain Running Trophy" (το 1986 έχουμε στην Ελλάδα την πρώτη διοργάνωση του "Ορειβατικού Μαραθωνίου Ολύμπου"), μέχρι και σήμερα, η παρατηρούμενη αύξηση του αριθμού των αγώνων ορεινού τρεξίματος, η παράλληλη αύξηση του πλήθους των αθλητών που συμμετέχουν στους αγώνες αυτούς, καθώς και η αύξηση του ενδιαφέροντος του κοινού που εν μέρει αποτυπώνεται στη στροφή της προσοχής μερίδας των Μ.Μ.Ε. προς τους αγώνες ορεινών δρόμων, αποτελούν ισχυρές ενδείξεις της κλιμακούμενης διάδοσης και αποδοχής του αθλήματος. Η εργασία φιλοδοξεί να καταστήσει τα αγωνίσματα των ορεινών δρόμων περισσότερο γνωστά στο ειδικό επιστημονικό κοινό, συμβάλλοντας έτσι στην περαιτέρω διάδοση τους, παρακινώντας παράλληλα τους επιστήμονες της φυσικής αγωγής και αθλητισμού να στρέψουν και προς τα αγωνίσματα αυτά το ερευνητικό τους βλέμμα.

Λέξεις κλειδιά: mountain running , trail running, Skyrunning

4207

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.
* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ ΣΤΟΥΣ ΚΛΕΦΤΑΡΜΑΤΟΛΟΥΣ ΜΕ ΕΠΑΘΛΟ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΗ

Φανιόπουλος Χ.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

fanlaki2@otenet.gr

HIGH-INTENSITY PHYSICAL EXERCISES OF KLEFTES AND ARMATOLOI AIMING FOR THEIR SURVIVAL DURING THE PERIOD OF TURKISH OCCUPATION

C. Faniopoulos

Aristotle's University of Thessaloniki, D.P.E.S.S.

Οι Κλέφτες συγκροτούσαν τα ένοπλα σώματα των Ελλήνων κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας ενάντια στον Τούρκο κατακτητή. Οι Αρματολοί αποτελούσαν τα ένοπλα τμήματα Ελλήνων, στα οποία είχε ανατεθεί από τους Τούρκους η φύλαξη κάποιων περιοχών από τις επιδρομές των Κλεφτών. Πολλές φορές Κλέφτες και Αρματολοί άλλαζαν ρόλους κι έτσι επικράτησε τελικά ο όρος Κλεφταρματολοί. Η εργασία αυτή αναφέρεται στις σωματικές ασκήσεις των Κλεφταρματολών κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας. Σκοπός της είναι να περιγράψει και να ελέγξει το είδος και τον τρόπο με τον οποίο γίνονταν αυτές. Οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν, ήταν απομνημονεύματα των ιδίων των πρωταγωνιστών, ημερολόγια ξένων περιηγητών της εποχής και εξιστορήσεις από αυτόπτες μάρτυρες. Οι Κλέφτες είχαν τις δικές τους σωματικές ασκήσεις. Τις χαρακτήριζε η προσπάθεια να διατηρούνται συνεχώς σε υψηλή κατάσταση σωματικής και ψυχικής ετοιμότητας. Αυτή η κατάσταση ήταν που θα τους επέτρεπε να επιβιώσουν και να αντιπαλέψουν τον κατακτητή. Τα χαρακτηριστικά για την επίτευξη της συγκεκριμένης σωματικής ετοιμότητας ήταν η αέναη προσπάθεια για ταχύτητα, αντοχή, δύναμη, ακρίβεια και εγκράτεια και όλα αυτά στα ανώτατα όρια του ανθρώπινου οργανισμού. Ο Κλέφτης την περίοδο που δεν πολεμούσε γυμναζόταν ακατάπαυστα. Τα συνηθισμένα αγωνίσματα που έκανε ήταν ο δρόμος, το λιθάρι, το πήδημα, το πάλεμα και το σημάδι (σκοποβολή). Ο εφησυχασμός σήμαινε θάνατο. Ο Κλέφτης οπληρχηγός εξάλλου έπρεπε να είναι ο πρώτος σε σωματικά και ψυχικά χαρακτηριστικά. Όσον αφορά τα ψυχικά χαρακτηριστικά ο χορός έπαιζε καθοριστικό ρόλο στην ψυχική ενδυνάμωση των κλεφτών και χρησιμοποιήθηκε σε αρκετές περιπτώσεις από τους οπληρχηγούς πριν από επικίνδυνες πολεμικές επιχειρήσεις. Γενικά, όλες οι σωματικές ασκήσεις των Κλεφτών, ακόμη και την περίοδο που δεν πολεμούσαν, χαρακτηρίζονταν από μέγιστη ένταση. Αυτός είναι και ο πιθανότερος λόγος, μαζί με τα ψυχικά τους αποθέματα, που τους διατηρούσε πάντα σε μέγιστο βαθμό ετοιμότητας και τους επέτρεπε να αποδίδουν τα μέγιστα σε κάθε περίπτωση και οποιαδήποτε στιγμή.

Λέξεις κλειδιά: Κλέφτες, Αρματολοί, Τουρκοκρατία

4580

Η ΜΑΛΑΞΗ (ΤΡΙΨΗ) ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΘΛΗΣΗ, ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΖΩΟΓΟΝΗΣΗ

Σαρρημανώλη Β., Αλμπανιδής Ε., Κώστα Γ., Μιχαλοπούλου Μ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

svasia@mycosmos.gr

MASSAGE (TRIPSIS) IN ANCIENT GREECE AND ITS RELATION TO SPORTS, HEALTH AND REJUVENATION

V. Sarrimanoli, E. Almpnidis, G. Costa, M. Michalopoulou

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Η μάλαξη αποτελεί ίσως το αρχαιότερο και πλέον χρησιμοποιημένο μέσο για ανακούφιση από τον πόνο. Ιδιαίτερα στην αρχαία Ελλάδα, κατείχε σημαντικό ρόλο στο γυμνάσιο, την παλαίστρα, τα Ασκληπεία και γενικότερα στην καθημερινότητα, ως μέσο θεραπείας και χαλάρωσης. Οι αρχαίοι Έλληνες συνδυάζοντάς την με τη γυμναστική, την ανήγαγαν σε βασική προληπτική και θεραπευτική μέθοδο. Μέχρι σήμερα δε διαθέτουμε μια συνολική μελέτη αποκλειστικά για το ρόλο της μάλαξης στον αρχαίο ελληνικό κόσμο. Η μάλαξη καταλαμβάνει έκταση το πολύ ενός κεφαλαίου στα πονήματα των συγγραφέων – ερευνητών της αρχαίας ελληνικής ιστορίας. Η παρούσα μελέτη επεδίωξε να καλύψει αυτό το κενό. Στόχος ήταν η ερευνητική προσέγγιση των αρχών της μάλαξης, όπως αυτές θεμελιώθηκαν και καταγράφηκαν στην αρχαία ελληνική γραμματεία, η διερεύνηση του ρόλου της στη ζωή των αρχαίων Ελλήνων, την αποκατάσταση από τραυματισμούς και τη γενικότερη θεραπευτική και αναζωογονητική της χρήση, καθώς και η εξέταση ζητημάτων που αφορούν στο πρωτόκολλο εκτέλεσης των μαλάξεων. Μεθοδολογικά ακολουθήθηκε το μοντέλο της ιστορικής έρευνας. Το αντικείμενο εξετάστηκε τόσο από την πλευρά της ιατρικής, όσο και από την πλευρά της ιστορίας του αθλητισμού. Η σχετική βιβλιογραφία περιλαμβάνει πρωτότυπες πηγές, δηλαδή αρχαία ελληνικά επιστημονικά, ιατρικά, λογοτεχνικά και ιστορικά κείμενα, όπως έργα του Ιπποκράτη, του Γαληνού, του Φιλόστρατου. Ακόμη, δευτερογενείς πηγές, δηλαδή έργα μεταγενέστερων και σύγχρονων συγγραφέων (Παυλίνη, Χρυσάφη, Harris, Gardiner κ.ά.) που έχουν ασχοληθεί με την ιστορία της ιατρικής, του αθλητισμού ή το σχολιασμό αρχαίων κειμένων. Τέλος, αξιοποιήθηκαν ευρήματα ηλεκτρονικών δεδομένων στο διαδίκτυο. Το κυρίως μέρος της εργασίας, διερεύνησε

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

τη μάλαξη από επιστημονικής απόψεως. Μελέτησε τα είδη, τις τεχνικές και τα φυσιολογικά της αποτελέσματα, σύμφωνα με τους επιστήμονες της αρχαιότητας. Στη συνέχεια εξέτασε τη σχέση της μάλαξης με την άσκηση, τον ρόλο της στην προετοιμασία των αθλητών, αλλά και τον ευρύτερο αναζωογονητικό και θεραπευτικό της ρόλο. Παράλληλα, επεξεργάστηκε πληροφορίες όπως ποιοί ήταν αυτοί που έκαναν την μάλαξη και σε ποιους χώρους, και κατέγραψε το τελετουργικό της. Τέλος, επιχειρήθηκαν παραλληλισμοί και συγκρίσεις με τη σημερινή κατάσταση και θέση της μάλαξης. Στην παρούσα εργασία φαίνεται η σημαντικότητα του ρόλου της μάλαξης στην προπονητική, τη διατήρηση της υγείας και την αναζωογόνηση κατά τους αρχαίους ελληνικούς χρόνους. Η μάλαξη, ως επί το πλείστον, εκτελούνταν από τους αλείπτες μέσα στο χώρο των γυμνασίων. Οι αρχαίοι Έλληνες είχαν μεγάλη γνώση των τεχνικών εφαρμογής και των φυσιολογικών αποτελεσμάτων της, η οποία, μάλιστα, συμπίπτει πολύ με τη σύγχρονη επιστημονική γνώση. Ωστόσο, η μάλαξη στις μέρες μας δεν αξιοποιείται με τον ίδιο τρόπο και ο ρόλος της είναι μάλλον υποτιμημένος.

Λέξεις κλειδιά: Θέρμες, λουτρά, αλείπτης

4697

ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟΙ ΑΘΛΗΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Γιαννακόπουλος Α., Αλμπανιδής Ε., Δοξακίδης Α.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

agianna@phyed.duth.gr

PANTHRACIAN ATHLETIC GAMES AND THE MOST IMPORTANT ATHLETES OF ORGANIZATION

A. Giannakopoulos, E. Almpanidis, A. Doxakidis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Σκοπός της μελέτης αυτής είναι η συλλογή και επεξεργασία στοιχείων σχετικά με τις επιτυχίες των σπουδαιότερων αθλητών στίβου της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, στους Πανθρακικούς αγώνες. Πιο συγκεκριμένα, θα μελετηθούν και θα καταγραφούν επιτυχίες των σπουδαιότερων αθλητών σε Πανθρακικούς αγώνες, που τελούνταν στις κυριότερες πόλεις της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Στην Κομοτηνή διεξήχθησαν πέντε φορές (1923, 1925, 1928, 1936, 1953), στην Ξάνθη τέσσερις φορές (1924, 1926, 1929, 1932), στην Καβάλα τέσσερις φορές (1931, 1935, 1952, 1959), στη Δράμα τρεις φορές (1927, 1933, 1938) και στην Αλεξανδρούπολη τρεις φορές (1930, 1934, 1950). Ως πηγές χρησιμοποιήθηκαν αρχεία και καταστατικά Συλλόγων, αρχειακό υλικό από το ΣΕΓΑΣ, άρθρα εφημερίδων και περιοδικών και προσωπικές μαρτυρίες παλαιών αθλητών. Οι Πανθρακικοί αγώνες αποτελούσαν προπολεμικά μια από τις κορυφαίες αθλητικές εκδηλώσεις για τη Βόρεια Ελλάδα και συνήθως συμμετείχαν σε αυτούς και ομάδες από τη Θεσσαλονίκη. Άρχισαν να τελούνται το 1923 με πρωτεργάτη το φίλαθλο Γενικό Διοικητή Θράκης κ. Δάσιο. Σκοπός των αγώνων ήταν η συγκέντρωση και η μύηση των θεατών και κυρίως της νεολαίας στον αθλητισμό. Επίσης η τέλεση των αγώνων εξυπηρετούσε έναν εθνικό σκοπό, τη σύσφιξη σχέσεων μεταξύ πόλεων που ενσωματώθηκαν στην Ελλάδα μετά το 1920. Στα πρώτα χρόνια τέλεσης των Πανθρακικών αγώνων βλέπουμε αγωνίσματα τοπικού χαρακτήρα, με ιδιαίτερος κανονισμούς, όπως η θρακική σκυταλοδρομία (1500μ., 800μ., 400μ., 200μ., 100μ.), η λιθοβολία (βάρος λίθου = 7,250 kgr). Μεταπολεμικά αντικαθιστούνται από τα αντίστοιχα αγωνίσματα πανελληνίας εμβέλειας. Για πρώτη φορά στους Πανθρακικούς αγώνες το 1953, αναφέρονται συμμετοχές γυναικών στο πρόγραμμα των αγώνων, που περιλάμβανε λίγα αγωνίσματα. Στους Πανθρακικούς αγώνες συμμετείχαν σημαντικοί αθλητές που τίμησαν την χώρα μας, με τις επιδόσεις τους, σε αγώνες διεθνούς εμβέλειας. Προπολεμικά ήταν ο Πασσύ της Καβάλας, που ήταν 1ος στα 800μ. στους Πανθρακικούς αγώνες του 1931, 1932 και 1933. Με τα χρώματα της εθνικής ομάδας, όταν αγωνίστηκε, κατάφερε να είναι 1ος στα 800μ. στους Βαλκανικούς αγώνες στίβου του 1932 (Αθήνα) και 1ος στη σκυταλοδρομία 4x100 μ. στους Βαλκανικούς αγώνες στίβου του 1932 (Αθήνα), το 1933 (Αθήνα) και το 1934 (Ζάγκρεμπ). Επίσης ο αθλητής της Καβάλας Χατζηγηρηγορίου, που ήταν 1ος στα 400μ. στους Πανθρακικούς του 1930 και 1ος στα 400μ., 110μ. εμπ., 200μ. και 400μ. εμπ., στους Πανθρακικούς του 1931. Την αντίστοιχη περίοδο, ως μέλος της εθνικής Ελλάδος στίβου, ήταν 1ος στα 400 μ. εμπ. και στη σκυταλοδρομία 4x400μ., στους Βαλκανικούς αγώνες στίβου το 1932 (Αθήνα). Μεταπολεμικά, ο Κοσμάς της Αλεξανδρούπολης που ήταν 1ος στα 400μ. εμπ. και στα 100μ. στους Πανθρακικούς το 1950, 1952 και 1953. Ως μέλος της εθνικής Ελλάδος στίβου κατετάγη 1ος στο δέκαθλο στους Μεσογειακούς αγώνες στίβου το 1951 (Αλεξάνδρεια), 7ος στα 400 μ. εμπ., στους Ολυμπιακούς αγώνες το 1952 (Ελσίνκι) και 4ος στο δέκαθλο στους Πανερωπαϊκούς αγώνες στίβου το 1955 (Βαρκελώνη). Ο αθλητής της Κομοτηνής Παρασχάκης ήταν 1ος στο άλμα σε ύψος στους Πανθρακικούς το 1959 και 1ος στο άλμα σε ύψος στους πανελληνίους αγώνες στίβου το 1958 (Αθήνα). Ως μέλος της εθνικής Ελλάδος στίβου κατετάγη 6ος στο άλμα σε ύψος στους Βαλκανικούς αγώνες στίβου το 1958 (Σόφια).

Λέξεις κλειδιά: Πανθρακικοί αγώνες, διοργανώσεις, σπουδαίοι αθλητές

4903

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ – ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ – ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΩΣ ΟΡΟΙ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΙ ΚΑΙ ΩΣ ΠΕΡΙΣΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

Παπαγεωργίου Αντ., Μικιόζος Μ.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Προσχολικής Αγωγής και Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού (ΤΕΠΑΕΣ)
antonis316@yahoo.com

EXERCISING- PHYSICAL EDUCATION AS LONG-STANDING TERMS AND AS EDUCATIONAL CONTENT

A. Papageorgiou, M. Mikiozos

University of the Aegean, Department of Pre-School Education and Educational Planning

Η παιδεία αποτελεί θεμελιακή βάση του πολιτισμικού ύψους κάθε κοινωνίας. Η γυμναστική στην Αρχαία Ελλάδα αποτελούσε ουσιαστικό μέρος της εκπαίδευσης των νέων ανθρώπων. Ο όρος γυμναστική ή γυμναστική αγωγή στον ελληνικό χώρο διατηρήθηκε από την αρχαιότητα μέχρι τα 1926. Σκοπός της εργασίας ήταν η διαχρονική παρουσίαση των όρων Γυμναστική, Σωματική αγωγή και Φυσική Αγωγή στην εκπαίδευση της Ελλάδας και αν ανταποκρίνονται στο σκοπό και στο περιεχόμενο της αγωγής. Η μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε είναι ιστορική -αναλυτική. Η συγκέντρωση των στοιχείων έγινε με μελέτη τη ελληνικής βιβλιογραφίας και την ανάλυση σχετικών γραπτών κανόνων όπως, Νόμων, Προεδρικών Διαταγμάτων και Υπουργικών Αποφάσεων. Στις 13-08-1929 ακολούθησε ο Νόμος 4371 «περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως και κυρώσεως των Ν.Δ. της 9ης Δεκεμβρίου 1925, περί ενιαίας οργανώσεως και διοικήσεως της σωματικής αγωγής». Το 1939 με τον Α.Ν. 2057 «έχουμε την ίδρυση της Ε.Α.Σ.Α(Εθνικής Ακαδημίας Σωματικής Αγωγής) ΦΕΚ Α! 469. Το 1975 εκδίδεται νέο Σύνταγμα όπου στο άρθρο 16 αναφέρεται: 2 «Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του κράτους, έχει δε ως σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της Εθνικής και Θρησκευτικής συνείδησης και την διάπλαση αυτών ως ελεύθερων και υπεύθυνων πολιτών». Συμπερασματικά δεν είναι παράξενο το φαινόμενο της ομοιογένειας από άποψη περιεχομένου των τριών όρων της γυμναστικής στη μακρότατη διαδρομή της ιστορίας της πατρίδας μας. Η Γυμναστική, Σωματική και Φυσική Αγωγή των Ελλήνων ως ιδέα και ως πραγματικότητα, ως απώτερο παρελθόν και ως επίκαιρο παρόν, ως λεπτομέρεια και ως σύνολο, θα προσφέρει πάντα όλο και νέους ερεθισμούς για μια καινούργια θεώρηση των αθλητικογυμναστικών μας πραγμάτων, για μια διαφορετική θέση και συνομιλία. Προτείνεται: Με τέτοια έννοια η Γυμναστική Αγωγή αποτελεί σήμερα θεσμό πολύτιμο για την Παιδεία, κοινωνική λειτουργία, καίρια για τον εξανθρωπισμό του ανθρώπου και υπερπολύτιμο για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Εξ άλλου και σήμερα η Φυσική Αγωγή και ο αθλητισμός, ο οικουμενικός ήδη, επιβάλλεται να εμπνεύεται από την ηθική ευγένεια του αρχαίου Ελληνικού Αθλητισμού.

Λέξεις κλειδιά: Γυμναστική, Σωματική Αγωγή, Φυσική Αγωγή, ηθική – πνευματική - επαγγελματική - φυσική αγωγή των Ελλήνων.

5116

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΝΤΟΠΙΝΓΚ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ, ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ)

Βουζανίδου Ε., Αλμπανιδής Ε.

Γενικό Λύκειο Νικήσιανης

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

evouzani@sch.gr

THE COURSE OF DOPING IN GREECE (LEGISLATION, CASES OF DOPING)

E. Vouzanidou, E. Almpanidis

High School of Nikisiani

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Αντικείμενο της παρούσας μελέτης είναι η συλλογή και επεξεργασία όλων των πηγών που σχετίζονται με την εξέλιξη του ντόπινγκ στην Ελλάδα. Αναλυτικότερα, επιχειρείται η διερεύνηση των νομοθετικών πλαισίων και η αναζήτηση στοιχείων για τα κρούσματα του ντόπινγκ στη χώρα μας. Η έρευνα στηρίχθηκε στη βιβλιογραφία και στον ελληνικό Τύπο καθώς και στους νόμους του κράτους. Ο έλεγχος του ντόπινγκ στην Ελλάδα τέθηκε σε νομικό πλαίσιο το 1975 με διατάξεις όμως αρκετά ελλιπείς όσον αφορά τον προσδιορισμό των διαδικασιών ελέγχου, τη λειτουργία Εργαστηρίου και τις κυρώσεις. Με τα πρώτα κρούσματα το 1984, οι διατάξεις αναθεωρήθηκαν και εκσυγχρονίστηκαν. Από τότε το φαινόμενο του ντόπινγκ ήταν περιορισμένο και μέχρι το 1993 όταν, εκτός από την άρση βαρών και τον κλασικό αθλητισμό, άρχισαν να σημειώνονται κρούσματα ντόπινγκ ελλήνων αθλητών στην καλαθοσφαίριση, στην ποδηλασία και στο ποδόσφαιρο σε πανελλήνιους και διεθνείς αγώνες. Αν και το ντόπινγκ έκανε την εμφάνισή του σχεδόν σε όλα τα αθλήματα, παρόλ' αυτά οι περισσότεροι Έλληνες αθλητές που έχουν κάνει χρήση απαγορευμένων ουσιών προέρχονται από τον κλασικό αθλητισμό και την άρση βαρών. Στα χρόνια που ακολούθησαν θεσπίστηκαν νέα νομοθετικά μέτρα, όχι μόνο για την καταστολή, αλλά και για την πρόληψη του ντόπινγκ με την ίδρυση του Εθνικού Συμβουλίου Καταπολέμησης Ντόπινγκ. Παρ' όλες όμως τις προσπάθειες για τη θωράκιση του ελληνικού αθλητισμού, τα κρούσματα του ντόπινγκ ολοένα και αυξάνονται, γεγονός που δημιουργεί προβληματισμό όσον αφορά την αποτελεσματικότητα των μέτρων και τους άξονες καταπολέμησής του.

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

Λέξεις κλειδιά: ντόπινγκ, νόμοι, κρούσματα

5607

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΚΕΧΕΙΡΙΑ: ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ

Κουκαλιώτης Γ., Θεοδωράκογλου Ε., Χριστοφορίδου Α., Χριστοφορίδης Χ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

cchristo@phyed.duth.gr

THE OLYMPIC TRUCE: FROM THE ANCIENT TO THE MODERN TIMES

G. Koukaliotis, E. Theodorakoglou, A. Christoforidou, Ch. Christoforidis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S. ,

Aristotle's University of Thessaloniki, D.P.E.S.S.

Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν η αναζήτηση στοιχείων για την απαρχή του θεσμού της ολυμπιακής εκκεχειρίας στην αρχαιότητα και η διερεύνηση της εξέλιξής της στη σύγχρονη εποχή. Ως πηγές χρησιμοποιήθηκαν αρχαίες φιλολογικές μαρτυρίες και αναφορές σύγχρονης βιβλιογραφίας. Συγκεκριμένα αρχαίες πηγές πληροφόρησης αποτέλεσαν τα κείμενα του Πausanias, Λυσία, Ισοκράτη. Ως δευτερεύουσες χρησιμοποιήθηκαν κυρίως το έργο του G.Rougemont και οι απόψεις του M.Dillon. Η εκκεχειρία αποτελεί έναν εκ των σημαντικότερων θεσμών που ίσχυαν κατά την τέλεση των αρχαίων Ολυμπιακών Αγώνων και διατηρήθηκε μέχρι την κατάργησή τους. Η αποδοχή της από τις διαφορές πόλεις και κράτη σηματοδοτούσε την έναρξη μιας ιερής εκκεχειρίας στη διάρκεια της οποίας οι πόλεις επέτρεπαν στους προσκυνητές που ήθελαν να παρακολουθήσουν τις επικείμενες εορτές να περνούν ελεύθερα μέσα από την επικράτεια τους. Αυτές οι ανακωχές δεν επηρέαζαν, πιθανά, τις υφιστάμενες εχθροπραξίες και ο πόλεμος δεν σταματούσε σε ολόκληρο τον ελληνικό κόσμο. Ο έντονος θρησκευτικός χαρακτήρας των αγώνων πιθανά να έκρινε απαραίτητη την επιβολή της, με απώτερο στόχο την υλοποίηση της ομόνοιας και τη σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των ελληνικών φύλων. Αρχική διάρκειά της ήταν ένας μήνας, για αυτό και ονομάστηκε «ιερομηνία». Σύμφωνα με την επικρατέστερη άποψη, εμπνευστής της εκκεχειρίας ήταν ο Ίφιτος, έπειτα από χρυσό του μαντείου των Δελφών. Ελάχιστες παραβιάσεις της εκκεχειρίας πραγματοποιήθηκαν στην αρχαιότητα (το 420 π.Χ. από τους Σπαρτιάτες, το 364 π.Χ. από τους Αρκάδες και το 348 π.Χ. από τους Μακεδόνες) γεγονός που αποδεικνύει το σεβασμό του θεσμού στην αρχαία Ελλάδα. Με την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων στη σύγχρονη εποχή, η εκκεχειρία δεν ήταν εφικτό να θεσπιστεί εκ νέου. Παρά τις προσπάθειες του ανθρώπου που αναβίωσε τους Ολυμπιακούς αγώνες Pierre de Coubertin, καθώς και άλλων ειρημιστών, πολλοί αγώνες αμαυρώθηκαν από περιστατικά αντίθετα με το πνεύμα της εκκεχειρίας. Μετά από πρωτοβουλία του Χ.Α. Σάμαρανγκ το 1992 η Γενική Συνέλευση του Ο.Η.Ε. ενέκρινε ομόφωνα το ψήφισμα για τήρηση της Ολυμπιακής Εκκεχειρίας. Η πρώτη οργανωμένη προσπάθεια εφαρμογής της εκκεχειρίας έγινε το 1994 στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Lillehammer. Στο πλαίσιο της διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας το 2004 έγινε ακόμη μια προσπάθεια η οποία περιελάμβανε την ίδρυση του Διεθνούς Κέντρου Ολυμπιακής Εκκεχειρίας και την υπογραφή ψηφισμάτων από τα μέλη των ηνωμένων εθνών. Δυστυχώς όμως οι παραβιάσεις της εκκεχειρίας αμαυρώσαν την όλη προσπάθεια. Από τα παραπάνω γίνεται φανερό πως παρά τα αισιόδοξα βήματα προς καθιέρωση της Εκκεχειρίας και στη σύγχρονη εποχή, τα προβλήματα που πρέπει να ξεπεραστούν είναι πολλά και θα πρέπει να καταβληθεί ιδιαίτερη προσπάθεια ώστε να αποκτήσει ο θεσμός το κύρος που είχε στην αρχαιότητα.

Λέξεις κλειδιά: Ολυμπιακοί αγώνες, εκκεχειρία, ιστορία αθλητισμού

5610

Ο ΧΟΡΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Κουκαλιώτης Γ., Θεοδωράκογλου Ε., Χριστοφορίδου Α., Χριστοφορίδης Χ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

cchristo@phyed.duth.gr

THE DANCE IN ANCIENT GREEK SOCIETY

G. Koukaliotis, E. Theodorakoglou, A. Christoforidou, Ch. Christoforidis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Aristotle's University of Thessaloniki, D.P.E.S.S.

Η παρούσα μελέτη στοχεύει να παρουσιάσει στοιχεία σχετικά με την εμφάνιση και εξέλιξη του χορού στον αρχαίο ελληνικό κόσμο. Πραγματεύεται τη θέση του χορού στην κοινωνία της εποχής και την εκτίμηση που απολάμβανε στην ελληνική αρχαιότητα. Αρχικές πηγές αποτέλεσαν κυρίως τα κείμενα του Πλάτωνα, Λουκιανού, Αθηναίου και Πολυδεύκη. Ενώ ως δευτερεύουσα πηγή χρησιμοποιήθηκε κύρια η μελέτη της L.B.Lawler. Οι αρχαίοι Έλληνες χρησιμοποιούσαν τη λέξη ὄρχηση για να εκφράσουν αυτό που και σήμερα ονομάζουμε ως χορό. Χόρευαν από την προϊστορική ακόμη εποχή, θέλοντας να λατρέψουν το Θείο, να

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

προετοιμαστούν για τον πόλεμο ,να αποκτήσουν μαγικές - θεικές ικανότητες ,να τιμήσουν τους νεκρούς τους ,να εκφράσουν τη χαρά τους στη γέννηση ,στο γάμο και δεν παρέλειπαν να χορεύουν στις διαβατήριες τελετές ή στις ιερούργιες για την γονιμοποίηση της γης .Σε αρκετές περιπτώσεις (Παναθήναια ,Δήλια κ.λπ.) τελούνταν χορευτικοί διαγωνισμοί (ατομικοί ή ομαδικόι) οι οποίοι συνυπήρχαν με τους αντίστοιχους αθλητικούς αγώνες .Τον αρχαίο ελληνικό χορό αποτελούσαν τρία συνθετικά στοιχεία: οι Φοραί, τα Σχήματα και οι Δείξεις. Με τη λέξη φορά πρέπει να εννοείτε το «στήσιμο» τα βήματα δηλαδή του χορού καθώς και η κίνηση των χορευτών στο χώρο. Τα σχήματα ήταν σύντομα ξεκάθαρα σχέδια που γίνονταν εμφανή κατά τη διάρκεια ενός χορού και χρησιμοποιήθηκαν για να προκαλέσουν μια στιγμιαία εντύπωση. Οι δείξεις αναφερόταν στις απεικονίσεις στο χορό ,ενός προσώπου ,ενός ζώου, ουρανίων σωμάτων ,ανέμων φλόγας ,λουλουδιών .Προφανώς η χειρονομία έπαιξε ρόλο σε μια τέτοια απεικόνιση . Διακρίνεται σε μονοχορία, διχορία και πολυχορία, ανάλογα με τον αριθμό των χορευτών που συμμετείχαν. Στις ομάδες αρχικά συμμετείχαν άτομα του ίδιου φύλου, αλλά αργότερα παρουσιάστηκαν και μικτοί χοροί.. Οι αρχαίοι Έλληνες έδωσαν ιδιαίτερη αξία στο χορό σε όλες τις χρονικές περιόδους και αναπτύχθηκε σε όλα τα μεγάλα κέντρα της κάθε εποχής: Μινωική Κρήτη, Μυκηναϊκή Ελλάδα, Αθήνα, Σπάρτη. Από την μελέτη των στοιχείων γίνεται κατανοητή η ιδιαίτερη θέση του χορού στην αρχαία Ελλάδα και το ότι αποτελούσε αναπόσπαστο στοιχείο του αρχαιοελληνικού πολιτισμού.

Λέξεις κλειδιά: χορός, αρχαιότητα, Ελληνικός πολιτισμός

6129

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ (1967-74)

Γιαννακόπουλος Α., Αλμpanιδης Ε.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

agianna@phyed.duth.gr

THE SPORT IN GREECE DURING DICTATORSHIP (1967-74)

A. Giannakopoulos, E. Almpanidis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Σκοπός της μελέτης ήταν η συλλογή και επεξεργασία στοιχείων σχετικά με τη διαπλοκή πολιτικής και αθλητισμού κατά τη διάρκεια της δικτατορίας (1967-74). Επιχειρήθηκε η ανάλυση των στόχων του καθεστώτος, η διαδικασία υλοποίησης αυτών και η θέση των αρχών έναντι των αθλητών και του αθλητισμού. Ως πηγές χρησιμοποιήθηκαν έντυπα από το αρχείο του Ίωνα Ιωαννίδη, ετήσιες εκδόσεις – περιοδικά του ΣΕΓΑΣ, εφημερίδες και περιοδικά της εποχής. Στα πρώτα έτη της περιόδου 1967-74, υιοθετήθηκε το σλόγκαν «κάθε πόλη και στάδιο, κάθε χωριό και γυμναστήριο» και εκπονήθηκε πρόγραμμα όπου περιλαμβάνονταν εκτός από την κατασκευή εγκαταστάσεων, η διοργάνωση πολυέξοδων θεαμάτων, με κρατική επιχορήγηση, με συμμετοχή μαθητών, εκπαιδευτικών και του στρατού. Κατασκευάστηκαν μεγάλα έργα όπως τα γήπεδα Σπόρτιγκ, Μίλωνα, Πανωνίου, ανακατασκευή του γηπέδου Καραϊσκάκη, προπονητήριο στον Αγ. Ιωάννη-Ρέντη. Στην επαρχία κατασκευάστηκαν πολλά εθνικά κέντρα (γήπεδο και κλειστό αθλοπαιδιών Λάρισας) και πολλά κέντρα Νεότητας. Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού, πρόεδροι ομοσπονδιών αλλά και παράγοντες σπουδαίων συλλόγων ποδοσφαίρου ορίστηκαν απόστρατοι στρατιωτικοί ελεγχόμενοι και αποδεκτοί από το καθεστώς. Μέσα σ' ένα κλίμα της άρσης των πολιτικών ελευθεριών που χαρακτήριζε την περίοδο της δικτατορίας, είχε εκπονηθεί προγραμματισμός από τη Γ.Γ.Α. για την ανάπτυξη του εγχώριου αθλητισμού, ο οποίος έδινε έμφαση στο λαοφιλέστερο άθλημα της εποχής, το ποδόσφαιρο. Οι χρηματισμοί, οι «επηρεασμοί» των διαιτητών και διάφορες άλλες ασυνήθεις πρακτικές χρησιμοποιήθηκαν συχνά για τη διαμόρφωση αποτελεσμάτων αρεστών στο καθεστώς ή την κατάκτηση πρωταθλημάτων και κυπέλλων ποδοσφαίρου. Η μεροληπτική στάση απέναντι στους συλλόγους ποδοσφαίρου ήταν σύνηθες φαινόμενο με αποτέλεσμα σε λίγους να επιτρέπονται οι ελεύθερες μεταγραφές ποδοσφαιριστών. Η απαγόρευση πρόσληψης ξένων προπονητών ποδοσφαίρου ίσχυε μόνο για κάποιους συλλόγους ενώ ήταν ελεύθερη για τα «φίλα προσκείμενα σωματεία» (Μπόμπεκ και Πούσκας, προπονητές στον Ολυμπιακό και Παναθηναϊκό αντίστοιχα). Το ποδόσφαιρο ήταν μονίμως στο επίκεντρο της προσοχής και τούτο αποδεικνύει η γενναία οικονομική επιχορήγηση και κατ' άλλους ο χρηματισμός ακόμη και ξένων ομάδων για την εκπληκτική πορεία του Παναθηναϊκού ο οποίος έφτασε μέχρι τον τελικό του Ευρωπαϊκού πρωταθλήματος ποδοσφαίρου το 1971. Επίσης μεγάλη διάκριση σε ομαδικό άθλημα, ήταν η κατάκτηση του κυπέλλου Κυπελλούχων Ευρώπης μπάσκετ από την Α.Ε.Κ. (1968) νικώντας τη Σλάββια Πράγας με 89-84. Το καθεστώς των συνταγματαρχών επεχείρησε τον πλήρη έλεγχο της δράσης των αθλητών σε όλα τα σπορ, επεδίωξε τον προσηλυτισμό ή τον εκφοβισμό των αντιφρονούντων. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση αναστολής πειθαρχικών δώξεων αθλητών χάρη της επετείου της 21ης Απριλίου. Κατά την περίοδο 1967-74 διοργανώθηκαν με επιτυχία οι 9οι Πανευρωπαϊκοί αγώνες στίβου (1970), το 1ο παγκόσμιο πρωτάθλημα εφήβων κωπηλασίας (1970) και οι Βαλκανικοί στίβου το 1969 και 1972. Απ' όλα τα προαναφερόμενα προκύπτει ότι ο σκοπός του καθεστώτος ήταν η κατεύθυνση να προσελκύσει εντέχνως τους πολίτες στις κερκίδες των σταδίων, με στόχο τον αποπροσανατολισμό, την απομάκρυνση του λαού από την πολιτική διαδικασία και τον επιτυχή ιδεολογικό έλεγχο, την πειθάρχησή του και μέσω μαζικών αθλητικών εκδηλώσεων την εκτόνωσή του.

Λέξεις κλειδιά: αθλητισμός, Ελλάδα, δικτατορία (1967-74)

6356

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

ΕΙΔΗ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΣΤΗΝ ΟΜΗΡΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Παπαμήτρου Ε.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

p.elsa2311@gmail.com

KINDS AND CHARACTER OF SPORTS EVENTS IN HOMER'S EPICS

E. Papamitrou

Aristotle's University of Thessaloniki, D.P.E.S.S.

Σκοπός της έρευνας ήταν να συλλεχθούν στοιχεία αθλητικών αγώνων από την Ιλιάδα και την Οδύσσεια του Ομήρου, μέσα από τη βιβλιογραφική ανασκόπηση των Επών, για να διαπιστωθούν τα είδη και τα χαρακτηριστικά των αγώνων καθώς και ο σκοπός διοργάνωσης και διεξαγωγής αυτών. Στα ομηρικά έπη, διάχυτη είναι η έφεση για άθληση. Ο αγώνας για τους ομηρικούς ήρωες είναι σε γενικές γραμμές τρόπος ζωής. Ο κόσμος που περιγράφει ο ποιητής είναι κόσμος ανταγωνιστικός και το κυριότερο πεδίο στο οποίο θέλουν οι ήρωες να διακριθούν είναι κυρίως το πεδίο της μάχης αλλά και το στρατόπεδο ή η αγορά, όπου γίνονταν οι παντός είδους συζητήσεις και διαμάχες. Οι αθλητικοί αγώνες περιγράφονται με εντυπωσιακές λεπτομέρειες, τα αθλήματα παρουσιάζουν εξελιγμένη τεχνική και χρησιμοποιούνται ιδιαίτερες αθλητικές εκφράσεις. Αναφέρονται διαφορετικά είδη αγώνων: επιτάφιοι αγώνες προς τιμή νεκρού ήρωα (Ιλιάδα Ψ' «ἄθλα ἐπὶ Πατρόκλω»), αγώνες που διοργάνωσε ο βασιλιάς των Φαιάκων Αλκίνοος προς τιμήν του φιλοξενούμενου Οδυσσέα (Οδύσσεια θ'), αγώνες προς τέρψη (Οδύσσεια θ') και αγώνες προς επιβολή και κατίσχυση προσωπικού αντιπάλου (μονομαχίες-οπλομαχίες Μενελάου και Πάρη, Ιλιάδα Γ 328-380, Έκτορα και Αίαντα, Ιλιάδα Η 227-272). Κοινά αγωνίσματα των δύο Επών είναι: δρόμος, πάλη, δισκοβολία και πυγμαχία. Μόνο στην Ιλιάδα αναφέρονται η αρματοδρομία, η οπλομαχία, η τοξοβολία και ο ακοντισμός και μόνο στην Οδύσσεια στο άλμα. Κοινός χαρακτήρας των αθλητικών αγώνων στον Όμηρο είναι η αποσπασματική και έκτακτη τέλεσή τους με αφορμή κάποιο απρόβλεπτο γεγονός (θάνατος, φιλοξενία), η απουσία θρησκευτικού χαρακτήρα και η παντελής έλλειψη θεσμών για διεξαγωγή αγώνων σε τακτά χρονικά διαστήματα. Η συμμετοχή όμως στην Ιλιάδα περιορίζεται στους βασιλείς και αρίστους και βραβεύονται όλοι οι συμμετέχοντες με υλικά βραβεία, ενώ στην Οδύσσεια συμμετέχουν εκτός των αριστοκρατών και ο απλός λαός, με έπαθλο τη χαρά της συμμετοχής χωρίς κάποια υλική βράβευση. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι οι αθλητικοί αγώνες αποτελούσαν σημαντικό μέρος της ζωής του ανθρώπου της Ομηρικής εποχής και τελούνταν σε κάθε ευκαιρία του δημόσιου βίου.

Λέξεις κλειδιά: Όμηρος, Άθλα, Αγώνες

6767

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΚΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

Γιαλού Σ., Ράντου Β., Γιάκας Σ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

lina_ino_1989@hotmail.com

THE HISTORICAL EVOLUTION OF RHYTHMIC GYMNASTIC

S. Gialou, V. Rantou, S. Giakas

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Σκοπός της εργασίας είναι η παρουσίαση της ιστορικής εξέλιξης της Ρυθμικής Γυμναστικής (ΡΓ), που είναι ένα διεθνώς καθιερωμένο γυναικείο άθλημα με υψηλή τεχνική εκτέλεσης ασκήσεων ελεύθερου σώματος σε συνδυασμό με τα πέντε φορητά όργανα (σχοινάκι, στεφάνι, μπάλα, κορύνες, κορδέλα). Η ΡΓ είναι ένα άθλημα που αναπτύχθηκε με βάση τη ρυθμική κίνηση, τη μουσική και το χορό και πέρασε από πολλά στάδια μέχρι να φτάσει στη σημερινή της μορφή. Το 1950 εμφανίστηκε για πρώτη φορά ως αμιγώς γυναικείο άθλημα στη Ρωσία και στη συνέχεια έγινε ιδιαίτερα δημοφιλές στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Η ΡΓ αναγνωρίστηκε επίσημα, ως ανεξάρτητο άθλημα, το 1962 από τη Διεθνή Ομοσπονδία Γυμναστικής. Το 1963 διεξήχθη το 1ο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα στη Βουδαπέστη όπου συμμετείχαν 28 αθλήτριες από 10 ευρωπαϊκές χώρες και καθιερώθηκε η διεξαγωγή του κάθε 2 χρόνια σε διαφορετικές χώρες. Στο Πρωτάθλημα αυτό, η ονομασία του αθλήματος ήταν Μοντέρνα Ρυθμική Γυμναστική για να δείξει ότι παρά το γεγονός ότι δανειζόταν στοιχεία από άλλα είδη χορού, είχε το δικό του χαρακτήρα και αποτελούσε ένα νέο άθλημα με συγκεκριμένη μορφή, με αγωνιστικές συνθέσεις ελεύθερου σώματος και προγράμματα με schoinaiki, μπάλα και στεφάνι. Το 2ο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα έγινε το 1965 στη Πράγα, όπου οι αθλήτριες αγωνίστηκαν μόνο σε ατομικά προγράμματα με στεφάνι, schoinaiki, μπάλα και ελεύθερο σώμα. Το 3ο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα έγινε το 1967 στην Κοπεγχάγη, όπου για πρώτη φορά παρουσιάζονται τα ομαδικά προγράμματα, και αγωνίστηκαν 6 αθλήτριες από κάθε χώρα σε πρόγραμμα με schoinaiki. Το 4ο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα έγινε στη Βάρνα το 1969 και ήταν η τελευταία φορά που οι αθλήτριες αγωνίστηκαν σε ασκήσεις χωρίς όργανο. Στο 5ο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα που έγινε στην Αβάνα στους ατομικούς αγώνες παρουσιάστηκε ένα νέο όργανο, η κορδέλα, ενώ στο ομαδικό τα αγωνιστικά προγράμματα πραγματοποιήθηκαν με συνδυασμό δύο διαφορετικών οργάνων (3 στεφάνια και 3 μπάλες). Το 1973, στο Ρότερνταμ έγινε το 6ο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα, όπου έκαναν την εμφάνισή τους οι κορύνες ενώ τα ομαδικά προγράμματα πραγματοποιήθηκαν με 6 schoinaika. Το 1975, η ΡΓ έγινε ανεξάρτητη Ομοσπονδία και για

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

πρώτη φορά παρουσιάστηκε το 1984 στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Λος Άντζελες όπου καθιερώθηκε επίσημα και ως Ολυμπιακό άθλημα. Στην Ελλάδα, ξεκίνησε το 1980 και η ανάπτυξή της ήταν ραγδαία και έτσι αποτέλεσε μια έκπληξη στο διεθνή χώρο. Σήμερα, η ΡΓ είναι από τα πλέον τεχνικά και δημοφιλή αθλήματα που καλλιεργείται σε πολλές χώρες διεθνώς. Στην Ελλάδα, εφαρμόζεται τόσο σε επίπεδο πρωταθλητισμού, όσο και στο μαζικό αθλητισμό καθώς και στο σχολικό περιβάλλον με τη μορφή επιδείξεων και ρυθμικής αγωγής. Βοηθά στην πολύπλευρη ανάπτυξη των παιδιών, καλλιεργεί την επιδεξιότητα, το συντονισμό, την ισορροπία, την αλκική ικανότητα και δίνει τη δυνατότητα στα παιδιά να έρθουν σε επαφή και να γευτούν νέες κινητικές εμπειρίες μέσα από την πληθώρα των ασκήσεων που προσφέρει τόσο σε ατομικό όσο και σε ομαδικό επίπεδο.

Λέξεις κλειδιά: Rhythmic Gymnastics, development, history

ΠΡΑΚΤΙΚΑ 17ου ΔΣΦΑ
PROCEEDINGS 17th ICPES